

Izstop slovenskih dež. poslancev.

Nemški listi se v potu svojega obraza trudijo čitateljem dokazati, da so slovenski deželni poslanci le vsled tega izstopili, da bi tem lažje od deželnega zbora kaj dobili. Nam je neumevno, zakaj si delajo nemški listi ta trud. Da, naši poslanci so izstopili iz deželne zbornice, da bi enkrat res kaj dobili, da bi namreč sedaj izposlovali svojim volilcem ločitev Spodnjega Štajerja od Gradca. Saj to tudi sami priznavajo v svojem oklicu! Ločitev pa zahtevajo radi tega, ker nemška gospoda zanemarija in prezira slovenski Spodnji Štajer, kar je tudi vse natanko dokazano v oklicu poslancev. Zadnji dnevi so nam prinesli zopet novih dokazov. Gornještaj. Nemcem zidajo gozdarsko šolo v Mostu. (Bruku). Ta šola se bo plačevala tudi s slovenskim denarjem. Slovencem pa nočejo dati nobene sadjarske in nobene vinarske šole, odrekujejo nam meščanske šole, da celo ljudske šole nam jemljejo ter jih ponemčjujejo. Slovenski konservatorist, na Dunaju, g. Anton Munda, je prosil za majhno podporo, a odbila se mu je. Bivši učitelj V. Štolcar je prosil za upokojnino, a ni se mu dala, zraven se mu je ustavila še dosedanja mesečna podpora. Vse slovenske deželne poslance so izvrgli iz odsekov ter jih nadomestili z nemškimi. Deželni odbor je predložil volilno preosnovo, v kateri zahteva za Nemce 9 novih poslaniških mest, za Spodnji Štajer pa samo eno.

Če uvažujemo tako delovanje nemške gospode v Gradcu, ni se čuditi, da narašča med našim ljudstvom vedno večja nevolja nad temi krivičnimi, neznosnimi razmerami in da ljudstvo brezpogojno in navdušeno odobrava abstinenco (neudeležitev) slovenskih poslancev. Dne 5. aprila je govorilo v tej zadevi tudi prvo politično društvo na Spodnjem Štajerju, Slovensko društvo v Mariboru. V tem društvu so združeni vsi spodnještajerski politiki in rodoljubi, v tem društvu se nastavljajo slovenski kandidati za deželni in državni zbor. Za to pa so tudi izjave tega društva velike važnosti. In kaj je sklenilo Slovensko društvo v Mariboru glede abstinence (neudeležbe) slovenskih deželnih poslancev?

Dne 5. aprila je «Slov. društvo v Mariboru» sklenilo naslednje resolucije:

1. »Slovensko društvu v Mariboru, kot politično društvu za celi Spodnji Štajer, popolnoma odobrava abstinenco slovenskih deželnih poslancev, ki v Gradcu niso družega doživeli nego preziranja in žaljenja, ter izjavlja, da bi bila nadaljna navzočnost

navedenih vrtilin ga je pa tudi cesar silno rad imel in ni ga pustil od sebe.

Maks še ni bil nikoli v Inomostu, ali misli njegove so pogosto uhajale v to mesto. Živela in umrla je namreč tukaj ona, ki jo je bil v mladih letih ljubil s polnim žarom prve ljubezni. Kako je hrepenel po zakonski združitvi z najdražjim mu bitjem na tem svetu, ali strogi oče ni privolil. Dekle je moralo vzeti drugega in sicer grofa Campobassa. Čez 7 mesecev je mlada žena porodila zalo dekletce in zraven umrla.

Maksu je bilo to znano, in zato se je bližal inomoškemu ozidju žalostno zatopljen v spomine nekdanjih dnij, ko je v očeh svoje lepe Helene gledal odprto nebo, dasi je odstihmal že preteklo 17 let. Ni maral za prekrasno planinsko okolico, ne za udano mu spremstvo, ne za vesele obraze osrečenega, ob cesti stoječega ljudstva; a hipoma se vzdrami, kajti dospel je njegov voz do mestnih vrat in se tukaj vstavil, kjer je cesarja čakal prvi pozdrav glavnega mesta tirolskega. Zbran je bil cvet meščanstva z občinskim zastopom na čelu, prišle so semkaj vse cehe z zastavami, veselo vihrajočimi v lahnem zraku, tudi ženstvo, žene in device, ni hotelo ostati doma ter se v najkrasnejših oblekah gnetlo k vozu, in zaoril je iz tisoč in tisoč grl ljubljenu vladarju navdušeni tirolsko-zvesti pozdrav.

naših poslancev v Gradcu ne samo brezuspešna, ampak tudi zoper čast slovenskega naroda.

2. Slovensko društvo v Mariboru pozivlja slovenske deželne poslance, da naj nastopijo sedaj kot voditelji slovenskega ljudstva v borbi za upravno samostalnost Spodnjega Štajerja, za razdelitev deželnega šolskega sveta, izločitev Spodnjega Štajerja izpod graškega nadsodišča ter ustanovitev nadsodišča v Ljubljani za slovenske pokrajine, za razdelitev kmetijske družbe in ustanovitev narodnih kurij v deželnem zboru.

3. Slovensko društvo v Mariboru odločno obsoja gonjo štajerskih Nemcev proti imenovanju slovenskega deželnega šolskega nadzornika za spodnještajerske ljudske šole ter zahteva, da se vlada ne da ustrašiti vsled te gonje, ampak da nemudoma imenuje za slovenske ljudske šole posebnega deželnega nadzornika.

4. Slovensko društvo v Mariboru se izreka za splošno in neposredno volilno pravico, ker le na ta način pridejo slovanski narodi v Avstriji do moči, primerne njihovem številu. — Vse te resolucije so se vzprejele enoglasno in nepisnim navdušenjem.

Z ozirom na to izjavo torej lahko rečemo, da celi Spodnji Štajer enoglasno, brezizjemno odobruje izstop deželnih poslancev. Pravzaprav bi ne trebalo sedaj nobenega nadaljnjega odobravanja naše tozadevne politike. Vendar slišimo, da hoče okraj za okrajem nastopiti ter izreči svojim poslancem neomejeno zaupanje. Na Velikonočni ponedeljek bo zborovanje v Bišu in takrat bo govoril lenartski okraj. Tako je prav!

Tudi narodni občinski zastopi so se začeli gibati. Občinski zastop v Rečici je imel dne 9. t. m. sejo ter sklenil: »Občinski zastop v današnji seji popolnoma odobruje izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora. Proč od Gradca! Poslanci na dan!«

Politični ogled.

Deželni zbor štajerski se ne sili z delom. Seje so le malokedaj, in kadar so, trajajo tako kratko, da se poslanci komaj medseboj pozdravijo. Slovensko ljudstvo torej nič ni izgubilo s tem, da so njegovi poslanci izstopili iz deželnega zbora. Nemški konservativci in deželni odbor so vložili v deželnem zboru volilne preosnove. A nobena ni za Slovence sprejemljiva, v obeh se kaže mržnja do Spodnještajerskega ljudstva. V prvem predlogu je, da le nekaj omenimo, za Spodnještajersko določen le en nov poslanec, a Gornji

Ko je krik polegel, pristopila je k odprtemu vozu s krasnim šopkom v roki, bela kot angelj, devica, da cesarju z zbranimi besedami izreče prvi poklon. Ali v tem hipu, ko se nežna ustca odpró, in njen globoki, mili pogled zadene oko Maksovo, ta zdrhti, in nekako omamljenemu mu pogled obvisi na obrazu dekletovem. »Tebi je ime Helena!« vzklikne in dehtivo čaka odgovora. Dekle se malo prestraši, a vendar ponižno glavico nagne in tihim glasom reče: »Tako mi je ime.« Maksu bolestno ustnice zatripeljejo, in vendar se zopet pogled njegov vidno radostno razlije po krasni, srečo očitujoči prikazni dekletovi, in utrnejo se mu besede: »Dovolj vem.«

V tem hipu pridere splašen konj ter se zadrevi naravnoč proti Heleni; v tem trenutku pa stoji tudi pred njo orjaška postava Andreja Ravbarja, ki z mogočno roko konja ugrabi za uzdo ter ga pri priči ustavi, kakor da bi bila vanj tresčila strela. Helena se, strahu odrevenela in onemogla, nasloni na bližnjo ograjo, hoteč čakati, da se ji zopet moči povrnejo. Cesar, to videč, ukaže ji dati konja, da ne zaostane. Zdaj pristopi Ravbar s svojim belcem na povodcu se pred devico prožno prikloni ter ji z mahljajem roke naznani, da ji ga ponuja. Kdor je ta prizor gledal, je moral opaziti, kako ga je zalila

in Srednji Štajer bi dobila vsaj po dva. Ta določba je izvanredno predrzna in za nas Slovence naravnost žaljiva. Kajti Spodnji Štajer v vseh rečeh, ki govorijo za pomnožitev poslaniških mest, visoko nadkriljuje Srednji, posebno pa še Gornji Štajer. Spodnještajersko ljudstvo je povprečno mnogo, mnogo bolj omikano nego nemško in plačuje več krvnega davka, kajti to je znano, da na pr. Gornje Štajerci niso ravno lepe in brhke postave. A vendar nemški poslanci hočejo, da mi naj dobimo le enega novega poslanca, Nemci pa štiri. To je pravica! Vse kaže, da žaljenja za nas Slovence ne bodo prej nehala, dokler ni Spodnji Štajer ločen od Srednjega in Gornjega Štajerja. Delajmo, da se to prejkoprej zgodi!

Proti italijanskim vinom, se je oglašila katoliško narodna stranka na Kranjskem. Posl. Žitnik in tovariši so vložili v dež. zboru kranjskem samostalni predlog, naj se osrednja vlada pozivlje, da pri bodočih obravnavah glede nove carinske in trgovinske pogodbe z Italijo ne vsprejme takozvane vinske klavzule, marveč primerno zviša carino od italijanskih vin.

Volitve za tržaško okolico so žalostno izpale. Slovenci so izgubili prvi okraj, kjer je zmagal Italijan Banelli proti Slovencu dr. Abramcu. V drugih okrajih so sicer zmagali Slovenci, a tudi italijanske manjšine so, razven v tretjem okraju, znatne. Prirejajmo shode, razširjajmo časnike, da si štajerski Slovenci priboré povoljne uspehe za prihodnje volitve.

Poljedelska šola v Pazinu. Poljedelstvo v Istri je jako zanemarjeno, kar je spoznala tudi vlada. Zato se je obrnila do dež. odbora istrskega z vprašanjem, ali bi ne bila umestna v Pazinu poljedelska šola s hrvatskim učnim jezikom. A dež. odbor je v svoji gorečnosti za blagor prebivalstva odgovoril, da šole ni treba. Tega bi ne verjeli, ako bi se na Štajerskem ne godilo Slovencem ravno tako! Ali bode vendar vlada uvidela, da so italijanski mogotci sovražniki blagostanja ljudstva? Take razmere kriče do neba in skrajni čas je, da jim vlada konec stori.

Izgon Slovanov. Iz Berolina prihaja poročilo, da okolu 100 čeških delavcev mora zapustiti Rotenbach pri Gottesbergu vsled določila vladnega zastopnika. Prusi se naše vlade prav nič ne boje, ker samo grozi ob takih nasilstvih, a ne povrača z istim orožjem.

Bolgarski knez Ferdinand se baje v kratkem poroči z rusko veliko kneginjo Heleno in bo prodal v to svrhu tudi vero svojih očetov ter prestopil v pravoslavno

rudečica. Helena pogleda vrlega viteza, privoljno zakima, in Ravbar jo lahko vzdigne na svojo žival.

Cesar veli zopet pognati in vrsta se je pomikala naprej. Helena se je na belcu čvrsto držala, ali videlo se ji je, da za blesk in lesk ki se je širil okoli nje, ni pazna. V tistem hipcu, ko jo je neznan vitez s črno brado vzdignil na konja, je v njenem srčecu zadrhtelo, in ne bi bilo mu treba hoditi kraj nje, njegova podoba bi ji itak stala pred dušo. Na cilju se vrsta razide, Ravbar sprejme zopet svojega belca, ulovi iz očesa Heleninega še en pogled, in izginila mu je, da je ni več videl. Zato pa je tem dehtivejše v svojem srcu hranil njen zadnji pogled.

Cesar je v Inomostu ostal nekoliko tednov, in veselice in slavnosti so se vrstile druga za drugo. Na zadnji večer pred odhodom pa je povabil inomoško gospodo k sebi, da bi ji s sijajno zabavo dal znak hvaležnosti. Tudi Helena je bila prisotna. Za bogato obloženo mizo ji je bilo odloženo mesto med svojim očetom in španskim plemičem imenom Don Carlos de Castilia y Zuniga, ki se ji je dobrihal in potegoval za njeno roko. Očetu je bila ta ponudba zelo po volji, kajti španski plemič je bil imenitnega rodu, silno bogat in med vitezi daleč na okrog slul kot najmočnejši; sam je pravil,